

Motion till riksdagen 2012/13:U7

av Julia Kronlid och Mikael Jansson (SD)
med anledning av prop. 2012/13:41

Fortsatt svenskt deltagande i den internationella säkerhetsstyrkan i Afghanistan (ISAF)

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen medger att regeringen ställer en svensk väpnad styrka bestående av högst 785 personer till förfogande för deltagande i den internationella säkerhetsstyrkan i Afghanistan (ISAF) till utgången av december månad 2013, under förutsättning att det för det första även fortsättningsvis finns ett giltigt mandat för styrkan enligt beslut av Förenta nationernas säkerhetsråd och för det andra att den svenska styrkan gradvis avvecklas helt under 2013.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att svenskt bistånd till Afghanistan inte ska kanaliseras genom den afghanska regeringens system utan att Sveriges regering i högre grad bör prioritera humanitära insatser och kanalisera bistånd via organisationer i det civila samhället, främst Svenska Afghanistankommittén.

Motivering

Sverigedemokraternas syn på Afghanistaninsatsen är att vi inte kan se några rimliga utsikter till framgång och att ett uttåg ur Afghanistan är ofrånkomligt. Afghanistaninsatsen kan inte heller frikopplas från vår syn på den svenska försvarsförmågan generellt. Man bör vara medveten om att insatser utomlands ofrånkomligen kommer att ske på bekostnad av resurser till det inhemska försvaret.

Eftersom det svenska försvaret har reducerats såväl ekonomiskt som gällande antalet förband så innebär alltför stora internationella engagemang att vårt eget existensförsvar inte kan planeras eller övas. Varje självständig nation behöver ett existensförsvar, vilket Sverige idag inte har. Vår primära

Fel! Okänt namn på

målsättning bör vara att bygga upp ett sådant försvar för att möta framtida hot i vårt närområde, inte ett försvar dimensionerat för insatser på fjärran slagfält med oklara utsikter till framgång i det aktuella landet och till oklart gagn för Sverige.

Ett uttåg ur Afghanistan är enligt vår mening ofrånkomligt. För svensk del kan det ofrånkomliga uttåget lika gärna ske under den lugna perioden som väntas inträda under skörden år 2013. Efter denna tidpunkt är det vår mening att den svenska insatsen bör avvecklas helt och inga fler väpnade styrkor bör befinna sig i landet.

Sveriges väpnade trupp i Afghanistan arbetar idag mot den långsiktiga strategin att de afghanska regeringsstyrkorna successivt ska bli mäktiga att själva lösa uppgiften och att ISAF skulle fasas ut, först till en renodlad utbildande roll och slutligen helt och hållet som icke längre nödvändig assistans. Den stora expansionen av den afghanska armén har dock brottats med svåra problem. Graden av deserteringar har varit från hög till mycket hög och betydande delar av den beväpning som har delats ut till armén har istället hamnat i talibanernas händer. Vid de tillfällen där afghanska arméförband har deltagit i operationer har det förekommit att soldater har spridit information om detaljer i operationerna som sedan hamnat i talibanernas händer. Förbanden är snedrekryterade etniskt, korruptionen är stor och bristen på läskunniga och pålitliga afghanska soldater gör att det är svårt att bygga upp en stabil kår av officerare och underofficerare.

Det är knappast troligt att målet att lämna över säkerhetsuppdraget till en väl fungerande afghansk krigsmakt kommer att kunna realiseras. Det är inte ens särskilt troligt att Karzairegimen kommer att överleva när ISAF nu närmar sig den punkt när man ska lämna Afghanistan. Det sannolika alternativet är ett intensifierat inbördeskrig mellan olika fraktioner.

För att en internationell insats ska vara meningsfull så måste det också finnas rimliga utsikter till framgång. Insatsen i Afghanistan är inte en sådan. Ju längre vi stannar, desto mer riskerar vi att dras in i ett moras av gerillabekämpningsinsatser som kan vara i decennier och kosta det svenska försvaret miljarder som istället kunde ha använts till en uppbyggnad av försvarsorganisationen i Sverige.

Vår syn på biståndsinsatser i Afghanistan

Även om trupperna kommer att dra sig tillbaka är vår starka förhoppning att viktiga biståndsinsatser fortfarande kan vara kvar och göra nytta för befolkningen i landet. Till exempel har Svenska Afghanistankommittén verkat i landet i 30 år och klarat av att genomföra insatser innan några västliga trupper fanns i landet.

Däremot ser vi kritiskt på den utveckling som framgår av propositionen, nämligen att det svenska biståndet ska anpassas efter åtaganden i givarsamfundet att senast 2012 kanalisera minst 50 procent av biståndet genom den afghanska regeringens system. Vi ställer oss frågande till att det i propositionen framgår att Sverige är på god väg att uppnå målet att kanalisera 50 procent

Fel! Okänt namn på

av biståndet via afghanska myndigheter, när det samtidigt framgår att få framsteg har åstadkommits vad gäller den afghanska myndighetens kapacitet att hantera ökade resursflöden. Det finns också rapporter om omfattande korruptionsproblem och pengar som forslas ut ur landet. För att biståndspengar ska kunna kanaliseras via den afghanska regeringens system måste bland annat insatserna mot korruption skärpas. Vi vill se ett bistånd som når fram till de fattigaste och mest utsatta i landet. Det tror vi inte uppnås genom att kanalisera biståndet via den afghanska regeringen. En av de mest utsatta grupperna i landet är kvinnor och barn. Insatser inriktade på hälsa, skydd och utbildning för kvinnor och barn anser vi därför vara av vikt. Vi menar att regeringen inte bör gå vidare med att uppfylla målet om att kanalisera minst 50 procent av det svenska biståndet via den afghanska regeringen utan i stället bör prioritera humanitärt bistånd samt insatser via organisationer i det civila samhället och då främst Svenska Afghanistankommittén, under förutsättning att säkerhetsläget tillåter det. Inom ramen för att vi i vår biståndsbudget föreslår utökat stöd till organisationer i det civila samhället avser vi även att rikta en del av det till satsningar i Afghanistan. Då vi i vår budget föreslår ett kraftigt ökat stöd till UNHCR och humanitära insatser är vår avsikt att en del av detta stöd vid behov ska kunna riktas till att hjälpa de flyktingar som finns i Afghanistan och dess närområde.

Stockholm den 22 november 2012

Julia Kronlid (SD)

Mikael Jansson (SD)